

ABSTRACT

Diplomová práce s názvem "Počátky teorie čiré přirozenosti" se snaží pochopit, jak v 16. století komentátoři svatého Tomáše Akvinského dospěli k pojetí lidské přirozenosti jakožto mající čistě přirozený cíl, nikoliv nadpřirozený. Tato teorie je známá jako teorie čiré přirozenosti. Cílem naší práce je prozkoumat, na základě díla otce de Lubaca, způsoby, které je vedly k vytvoření takové teorie. Naše první část je věnována Kajetánovi a jeho aplikaci principu aristotelského původu na lidskou přirozenost. Naše druhá část se týká Baïovy hereze a jeho odvolávání se na *potentia Dei absoluta*. Naše třetí část je věnována teorii limbu a otázce přirozené blaženosti.

RÉSUMÉ

Le mémoire de maîtrise intitulé « Aux origines de la théorie de la nature pure » cherche à comprendre comment, au 16ème siècle, des commentateurs de saint Thomas d'Aquin ont pu être amenés à concevoir la nature humaine comme ayant une fin purement naturelle et non plus surnaturelle. C'est ce qu'on appelle la théorie de la nature pure. Le but de notre travail est d'étudier, en nous appuyant sur l'œuvre du Père de Lubac, les voies par lesquelles ils ont été amenés à élaborer une telle théorie. Notre première partie est consacrée à Cajetan et à l'application qu'il a fait à la nature humaine du principe d'origine aristotélicienne. Notre deuxième partie concerne l'hérésie de Baïus et le recours à la *potentia Dei absoluta*. Notre troisième partie est consacrée à la théorie des limbes et à la question de la béatitude naturelle.